

REGÉLO.

Pesten vasárnap szeptember 17^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Félévi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Kahlen-'s Leopoldhegy Bécs mellett.

(Folytatás.)

Gyanítás egyedül, ha azt állítja valaki, hogy ezen hegyen a' Romaiak már várat építettek, 's hogy később itt állott volna sz. Szeverin Burguma. Azon vélemény sem, hogy a' Hunok 's Gothok királyai változtatva itt laktak, alapul bizonyos adatokon. Általán mind e' hiú mendemonda kevés fontosságú, mert e' nemzetek idegenkedtek az ausztriai törzsoknéptől. Hogy azonban a' 12-dik században, mikor Ausztria még határoszlop volt magyar ország ellen, 's annak védelmezése a' habenbergi frank házra volt bízva, egyike e' vitézeknek Tullából, hol ő közönségesen lakott, Neuburgha költözvén a' Dunánál 's itt a' hegyen egy mulatóházat építtetett magának, — ez már közelebből érdekel mindenkit. Kettős győzelem, melyet a' markgróf, sz. Leopold, nyert 1114-ben a' Magyarokon, bátorságot hozott az országnak, 's önmagának is időt hagyott kénye szerint bevégezni ezen építvényt. Nem tudhatni ugyan bizonyosan, ha megerősítetté-e a' várat azon kor fogalmai szerint: lehet azonban feltenni, hogy ugy történt; mivel magyar ország határa olly közel, 's akkorban minden vár megerősítése éppen olly szükséges, mint szokásbeli volt. — Leopold szívesen tartozkodott e' várban; hogy azonban ő közönséges lakhelyének választotta volna azt, csak azon eset által nyer némi hitelességet, hogy ő 1136-ban itt szenderült által a' jobb világba. Ő azon kor izlésében szépítteté a' várat, hogy t. i. a' környező erdőkben a' vadászatban találhassa-fel örömét. — Későbbi állapotja iránti vélemények mostanban annyira különbözök, hogy kiigazításuk csaknem lehetlen. Némellyek mind azt, mi pompára 's erősségre nézve, ugy hasonlag sokat szenvedő változásokról állittatik, az ugy nevezett herczegudvarra (Fürstenhof) Klosterneuburghban alkalmazzák; 's habár okokkal támogathatják is állításukat, bebizonyítani még sem képesek azt. Megengedhetjük ugyan nekik, hogy az állítottat a' herczegudvarra is alkalmazhatni: azonban okaik nem semmisíthetik azon le-

hetőséget, hogy a' Leopoldhegyi vár is hasonló igazságra tarthat számot. Mivel tehát szigorú történeti vizsgálat nem tartozhatik ide, egy kis rajzot akarunk a' várnak történetéről azon nézet szerint tenni, mely jóformán a' két egymástól elágazó véleményt egyesítendi egymással.

Leopold utódjainak nem volt ugyan ezen hegyen tartós lakhelyök, azonban gyakran meglátogatták azt, 's az özvegy markgrófnék és herczegnék rendszerint itt laktak. E' körülménynek köszönte ezen hegy időnként megszépítését; ez az akkori világnak gyönyörképei között megkülönböztetett helyet foglalt-el. — Ottokar cseh király, nehány herczeg a' habsburgi nemzetségből, 's már előbb a' baadeni Hermann markgróf, Gertruden férje, ki az ausztriai kegyetlen Henrik leánya volt, — ezen várkastélyban felváltva lakott, mi elég bizonyosság arra, hogy fontos 's katonai tekintetből is nem egészen érdektelen lehetett. Csak két század után, midőn 3-dik Albrecht herczeg onnan Laxenburgba szállítatá-által a' szobrokat, veszté-el nevezetességét, 's nem lakott ott azután senki más. — Ekkor a' vár ismét megnyerte előbbi fényét, míg végre a' polgárháborúban, 6-dik Albert és 4-dik Fridrik császár alatt 1462-ben elfoglaltatván, elpusztított. Fridrik győzedelmes maradt a' hadban, 's nem sokára ismét helyre állíttatá a' várat. Ezen új alkatban jutott az Corvin Mátyás magyar király kezére, ki szerencsésen érté kortársainak dicsőtelen ájultságaiból, gyengeségeiből az erőt 's fényt kiszívni. Mátyás pusztán hagyá hátra utódjainak a' várat; teljes szétdarabolása azonban a' reá következő század munkája volt. Nagy mennyiségben keringének a' Törökök 1529-ben Bécs falai előtt; a' külvárosok felgyújtattak; a' Kahlenhegyen levő vár lerontatott, sz. György jövedelme pedig a' várkápolnának adatott. A' barbarok elhagyák Ausztriát ismét; azonban a' Babenbergiek hajdani kastélya elfeledt rom maradt a' 17-dik század végeig. Akkor pusztítá a' dögghalál 1-ső Leopold fővárosát, mi az ajtatos császár szívében azon kívánságot ébreszté, hogy sz. Leopoldnak tiszteletére itt kápolnát építtessen, hogy ezen megengesztelési mód által népétől eltávoztathassa a' dögmirigyet. Már le volt téve az új kápolna talpköve; mi előtt azonban be lehetett volna végezni az építést, 2-dik Mohamed számos csordái, még pedig pártütőktől 's hazaárulóktól vezetettve, 's magyar országon keresztül tolongva, közelítének Kara-Mustapha török nagyvezér személyes vezérlete alatt Bécshez. — Leopold császárnak futnia kellett a' fővárosból, 's alig érkezett Korneuburgba, már a' Tatárok is, kik mint égő köpönyeg vevék-körül a' török tábornok, megjelentek a' túldunai parton. Kevés ideje maradt a' császárnak Linzbe ellátni hatnia.

Különös volt, hogy a' Törökök nem foglalták-el a' Leopoldhegyet, mi által ők maguk könnyíték Bécsnek a' keresztény sereg által felszabadítását az ostromtól. Az alatt mig golyózápor aggodalmazá az ostromlottakat, mig Starhembergi Rüdiger vitéz kis csapatjával Bécs falait bátran védelmezé, mig a' barbarok sokasága a' környező tájékat pusztítá, mindenhol lángok lobbantak-fel, 's már lehetlennek vélték a' megszabadítást; az alatt zivatarképp' sereglett-össze lassú léptekkel a' keresztény sereg. Sobiesky János lengyel király, a' hős 's mély belátású Lotharingi Károly herceg, a' bajor és szász választó fejedelmek, a' waldecki, hollsteini, würtembergi, hannoveri hercegek, minden keresztény országból jött vitézek tartoztaták a' Töröknek mozdulatait. Ezen sereg feltartatlan egész a' bécsi erdőig nyomult előre. Szeptember 11-ikén 1683-ban azon kedvező tudósítás jutott a' keresztény táborba, hogy az ellenség nem rakta-meg katonáival a' Leopoldhegyet. — Ennélfogva a' Szászok felháltak a' hegyre a' bal szárnyon Caprara generalis vezérlete alatt, 's a' fő hadsereggel egyesültek. Ezen csapat olly rendben bocsátkozék-le a' hegyről, melly által a' középpont németországi katonaságból 's Bajorokból állván, Kahlenbergen keresztül jött az le; a' bal szárnyat pedig császáriak és Szászok képezvén, ezen osztály Leopoldhegyen jutott-le; végre a' jobb szárnyon a' Lengyelek állottak királyuk személyes vezérlete alatt; 's ezen osztály Dornbachon keresztül a' bécsi erdőből tört-ki. Valóságos napkeleties göggel állottak nyugton a' Moslimok a' hegy lábánál, 's csak azután, midőn már a' keresztény sereg hajnalhasadáskor lejött a' magasságokról, igyekeztek a' Törökök körülkeríteni őket. Azonban a' vasasok leszállottak lovaikról, 's bátor szívvél szembeszállottak velük, egyesülve a' gyalogsággal; halál durrogott az ügyesen elosztott álgyúkból a' barbarokra, kik megrémülve ezen váratlan elfogadáson, szétfutottak, 's a' régi várnak romjaiban tétetett ezután e' nagy győzelem emlékeül a' talpkő. E' véres ütközet megszabadítá Bécsét a' török járom alá eséstől, 's ez volt az első érezhető dőfés a' török hatalomnak hanyatlására, és ezen vad népnek magyar országból kiűzetésére. Ez volt egyszersmind az utolsó ütközet, mellyben német ország vitézei kezét fogva egymással, a' kereszténység fentartásaért, egy szívvél lélekkel 's felosztatlan társaságban harcoltak.

Az elhagyatott várnak e' szomorú omladványai között, honnan mintha felkeltek volna azon hajdani hősek, kik egykor lakosai voltak, 's melly helyről győzelem és áldás áradt Ausztriára, — most cigányok 's ország-futamlók tartozkodtak. — Leopold igyekezett ugyan teljesíteni fogadását, 's háladatosság jeleül a' megszabadított birodalomért ott most kápolnát szándékozáék építtetni, mit azonban félbeszakasztott a' halál. Ezután Albin Ignác seizi gróf, sz. István fő-

egyháznál kánónok, a' régi várkastélyt tartozkodási helyeül választá magának, 's elhatározá, hogy annak különös lakosait kipusztítja onnan, kik már nagyon befészkeltek ott magukat. 1-ső József 300 császári tallért rendelt neki, 's rövid idő alatt el volt érve a' czél, a' hegyvár kitisztulva, a' kápolna helyreállítva, 's jövedelemmel ellátva. — 6 dik Károly császár, ki nagy architekturai műremekek által örökölté 's dicsőíté nevét, mellyeket e' nagy férjfinak művészetek iránti szeretete hívott életbe Ausztriában, a' Leopoldhegyen levő várkastélyt is kiigazittatá Beluzzi architektus által, 's 12 évvel később, a' régi kápolna helyébe a' jelen szép egyházat emelteté. Az oldalfalakat 5 oltár nem közönséges faragvánnyal (Leroy és Jansent művészektől) díszíti, két torony emelkedik annak csúcsán, 's egy lassanként bedülő körfal választja el az erdőtől. — 2-dik József alatt ezen jövedelem eltöröltetett, 's a' religioi fundussal egyesítettett; így tehát a' klosterneuburgi apátság jutott ezen hegy birtokába, a' templom bezárattott, 's Ligne herczeg bérlelé-ki és szépítetté azon épületet, mellyben az előtt szerzetesek laktak. Ő volt ugy szölván ezen szép magasságnak második alkotója. Az ő parancsára nyittatott-meg 's egyenítettett azon út, melly tömkelegesen a' dunaparttól egészen fel a' csúcsig vezet; kipihenésre szánt padok állottak-fel, korladékok bátorságositák az ösvényt ott, hol meredekebb lön; keresztüllátások a' bokrosos mosolygó festvényeket hoztak a' szem elejébe. Nem sokára gond fordítottatott az elfáradt vándorra is, kinek tetszésében állott, a' vendéglőnél kénye szerint hordathatni-fel magának frisitó étkeket; 's a' lovagvilág porán vigadozott a' szilaj felhőcske, áldott szabad indulatban vagy egyenességben, a' vakmerő barbarnak megrohanásától nem tartva.

Nem igen régen ezen egyház megújittatott ismét, 's felszenteltetett, a' vendéglő onnan elparancsoltatott, és ez óta sz. György napján, mikor t. i. a' búcsút tartják itt, vidámság 's életöröm jelenkezik ezen hegynek erdősségeiben. — Ligne herczeg épületét tekintvén, az kívülről nem több mint közönséges lakház; belsejét azonban mindennel felékesíté az izlés, melly varázsló 's kedves. A' ház külső oldalain néhány felírást olvashatni. Így áll például keleti oldalán a' herczeg nevére czélzó következő devise:

„Quo res cunque cadunt, semper stat linea recta.“

A' Duna folyamnak fordított oldalon következő elmés összeállítást olvashatni e' hegynek történetéről 's jelességeiről:

„Margraves, Polonais, Tures, et Saints, tour à tour,

Rendirent autrefois célèbre ce séjour,

C' est à présent celui de la Philosophie,

Du calme de l' esprit, du bonheur de la vie.

Notre ame s' aggrandit par des grands souvenirs,

Mais la meilleure histoire est celui de plaisirs.

Sans remords, sans regrets, sans crainte et sans envie,

La nature se montre en son bel appareil

Et l' on se croit ici favori du soleil."

Láthatni még Horácز verseit az előoldalon, melyek a' herczeg életét rajzolják:

Sit meae sedes utinam senectae

Sit modus lasso maris et viarum

militiaeque.

's ezen szavakat.

„Château de mon refuge“

mellyek kijelentik világosan ezen kedves tartózkodási helynek karakterét.

A' herczeg épülete mellett mostanban az erdősz lakik, 's a' bormérő. Nyáron ebédre is tarthat itt számot az ember. Rendszerint csak olykor, tehát csupán egyes sétálók látogatják-meg közönségesen a' Leopoldhegyet, 's ott, hol a' középkorban a' fölséges vár állott, éppen azon helyen most egy puszta előudvart szemlélhetni. — Szomorodásban merengve állottunk mi egy szemtől sem kémlelve a' mohal borított kőtömegeken. Távulban néhány munkás jobbitá-ki a' düledező falat; mély csend uralkodott körösleg. Szabadra kívánczánk, mivel boszankodással látja az ember bezárva lenni akkor magát, ha búskomorság terheli szívét. A' szabadon, ismét jobban érzi kiki magát, 's a' zabolátlan, zivataros levegő minden szomorú gondolatot eloszlat 's elhord magával léghullámain. Illy ábrándozások között távozánk-el a' mulandóság szent maradványaitól, 's a' hegynek fölséges csúcsára jutánk-fel lassú léptekkel. (Vége következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Herschel fölfedezé, hogy a' fött magok hamarabb kikelnek. Eddig-élé még csak akácз magokkal tett próbát, de a' londoni kertész-egyesület is erősíti, hogy az öt perczig forralt mag 12 nap, a' három perczig forralt 13, és az egy perczig forralt 16 nap mulva csírázik-ki.

Szelid oroszán. — Brun ur, az afrikai hadnál kapitán, 's jelenleg szabadsággal Maçonban rokonait látogató egy oroszán-fit hozott magával, melly most 5 hónapos, 's annyira szelid, hogy gazdáját házi kutyaként követi, legnagyobb vonzalommal van iránta, és torlatlan enged magával játszani, ingerkedni.

Két fa egyben. Combainère mellett a' hautanibouli erdőben egy fa különös érdekes tünemény a' szemnek. Egy cser- és bikk-fa egymás mellett buján-fel, törzseik összenőttek. Ágaik is olly különhözó visszás idomban bonyolodvák össze, hogy mindenfelől lecsüggő lombjaikon egyik levél cser-, a' más bikk.

Ritka és z. A' „Diario di Roma“ lapokból olvassuk, hogy Romába bizonyos Partenio Fulvio Cachillo amoroi ifjú érkezett Siciliából. Ezen ifjú még csak 8 évű, nem taníttatott, és még is 10 nyelvet beszél. Bemutatattván a' királynak és pápa követének, jelenlétükben adá ritka, bámulandó philologi elméjének próbáját. Különös megjegyzésre méltó, hogy e' ritka elme is azon földön született, mellynek ege alatt a' híres Zuccaro Vincze és Mangiamela Vid, számolók, a' napot megpillanták.

Holdkóros. — Karlsruheban egy ifjú pattantyús vonja most magára a' nép figyelmét, ki esti tizedfél órától kezdve rendszeren éjfel utáni egy óráig, zárt szemekkel mint álmjáró, de egyszersmind a' magnetismus és örvöngés jeleivel, szokott a' kórház hátulsó részében járkálni. Illyenkor rendkívüli erő látszik tagjait megszállni, mellyekből a' természetes nehézség annyira eltűn, hogy gyenge gyermek is fölemelheti őt. Kimondhatlan könnyűséggel szökik székekre, asztalokra; biztosan járkál a' keskeny párkányzaton, mellyre az iszákók aggatvák; a' falat minden fájdalom érzése nélkül mélyen behorpasztja fejével. A' világosságtól iszonyodik, és a' gyertyát gyorsan kioltja. Majd tűz- majd víz-örvényben képzel magát. Némelyek örültnak gondolják, mások szinlésnek mondják az egész dolgot. Most Heidelbergába akarják vinni, 's a' tanítóknak baja megítéléseül átadni. Ezt beszéli a' „falusi hirlap“ — Tegyük hozzá: „si fabula vera est!“

Gyújtó vizes üveg. Weimarban nem rég egy szobának lakosa véletlenül észreveszi, hogy viaszos vászon asztal-terítője égni kezd, minek okát nem tudá mindjárt kitalálni. Végre egy öblös, vízzel tölt, fehér palackot lát-meg, melly nyílt ablak mellett a' napnak égető sugarait felfogván, a' terítőt gyújtó üveggént lángba borítá, és más tárgyakat is a' gyűlpontra téve hasonlólag fellobbantott. Csupa történetből ma honn volt a' szobának lakosa, ki ezen órában mindig más felé szokott lenni, és szerencséjére; különben szobája egész házzal együtt láng martalékjává leende.

Halálozási viszony. — Európában angol ország azon föld, hol legcsekélyebb a' halálozás. Hogg John orvos számolása szerint Londonban évenként 40 emberből hal-meg 1; Pétervárat 37-ből, Uj-Yorkban 35-ből, Berlinben 34-ből, Parisban 32-ből, Philadelphióban 31-ből, Neápolban 28-ből, Boroszlóban 25-ből, Amsterdamban 24-ből, és Bécsben 22½-ből. — Europa tartományai között legegésztelenebb éghajlata és legszaporább halálozása van Siciliának, mi azon pusztításból is világos, mellyet a' cholera itt a' mult hetekben véghez vitt.

KÜLÖNFÉLE.

Könyűk. — Ki nem ismeri a' szemnek harmat-gyöngyeit, ezen emberi kebel fájdalom-árját, e' világgal egy idős bútengert? — Kicsoda nem hullatta még őket? — Hisz' a' legcsekélyebb férgecske is köny záporral idévli már születésével a' világot, mintha ez lenne jövőendő életének jelszava! De nem e' könyűk, nem is ama más, természetes fájdalom által szemcinkből kiszajtoltak azon fenséges becsűk, szívre hatók, mellyek érzelmeinkre hatva egész alkotásunkat megrázkodtatják.

A' fájdalmak lélekben tenyésznek; az érzemények kebleinkbe leheltek, mellyek eolhárfa-ként bút nyögve rezgenek ugyan, de más kifejezésük nincs, mint könyharmatos szemek. E' ragyogó gyémántcsepeben gyakran egész gyötrel-en-világ tükrözi magát, és boldog azon szem, melly még könyűket ejthet! —

Azonban, ha e' hecses forrás kiapad, ha a' néma fájdalom könnytelen szemek megé vonulva szív-duló halványsággal szelid Niobe-arczon mutatkozik, ha a' szenvedély annyira elhatalmazik, hogy Jean Paullal róla el lehet mondani: „a' rideg, kéj nélküli lelkeknek elég érthető tolmácsai a' szemek“ — akkor, akkor már elkietlenült ránk nézve a' világ, akkor már lefolyt életünk; mert nem könnyezhetünk; mert a' szív az életnek égető déli vonala alatt elsorvad, és száraz porként szétoszlik; nem azért ugyan, mivel a' fájdalom e' legnyilvánosabb jelét is elveszté, nem, hanem mivel azon örömtől, a' zajgó kebel érzeményeinek kifejezésétől is megfosztattunk. — Nem indítá-e még meg lelkedet egy könycesep hatalmasabban, mint száz ezer nyelvnek rimánkodása, ha e' könycesepet olly szem hullatá, melyből életedre öröm sugárzott? Tekinthetél-e részvétlenül illy szembe a' nélkül, hogy a' harmat csepjeiből lelkének legtitkos érzeményeit is olly tisztán ne olvashattad volna, mint nyitott szent könyvből? Tudsz-e nevet adni e' boldogságnak? Mi nyelven teendheted azt? — Igen, égi harmat a' köny, angyalok sirják azt szemükből majusi korányon, ha szív ből jő, ha lélek ből szakad; akkor maga az öröm 's vele minden rokon érzetek szívesen tükrözik magukat benne, és a' leghevesebb örömet olly hathatósan fejezi-ki, mint soha nyelv még nem teheté. De mint minden szép és fenségesnek, éppen mivel olly szép és fenséges, gyakran elaljasodás lesz sorsa, úgy a' könyű is, ha gonoszság, düh, ki nem elégíthetett boszú sirja azt, megszűnik könyű lenni! — A' tiszta magyar szó, semmivel sem bélyegezhető-meg az illy könyűt inkább, mint krokodil-könyű névvel. — De elég, ígét sem többé e' tisztes tárgynak kijátszása, ezen emberiség gúnyrajza felől. Illy könyűk maguk magukat itélik-el. Egy más csepet fogsz te gyakran hulltában látni! nem a' gyengéd anya szemében, nem egy kedves, szenvedő kisednek nyájas szemében; nem is a' szerelmet lehelő érzelő hölgy szemében; — nem, ezek a' férjfiú szép szeméből gyöngyöznek-ki.

Lát'd, a' férjfiú nem könnyen sir; keservét legyőzni tudja; fájdalomával tovább 's erősebben küzdhet, mint a' nember, — és most még is legyőzött, a' könyű még is erőszakosan tolul-fel szorult kebléből. Ha e' könyű nem ragyogna arczán, göresösen vonagló ajkairól meg nem értenéd keblének súlyos belzaját. Nevezd bár a' nember könyűjét gyengédnek, bájlónak; de fenséges csak a' férjfiú könyűje lesz. — A' nőnemnek nem kell könyűiért tusát vívni; könnyen sirja azokat, mert hozzá illők, mert gazdagon buzognak-fel szíveből, mert azok őt megdicsőítik; de a' férjfiúnak emésztő fájdalomak közt kell előbb szívét gyilkosan felhasítani, mielőtt könnyezhetne, és még akkor sem engedhet nekik szabad folyást! 's még is tartósabb, mélyebb a' férjfiúnak érzelme a' nemberénél.

Ismered-e azon könyűt is, melly a' szívet ragya 's az életet méregként öli-el? — ama csendes, titkos könyűt, melly láttatlanul, szánat 's részvét nélkül ömlik? — Ezek örökös könyűk, mellyeknek forrása örökös betegségek-ként gyógyíthatlan, végtelen fájdalom. Belső keserv sorvasztja-el a' külső életet; mert a' szívnek legmélyebb redőiben van a' méreg, legtitkosabb 's legérzékenyebb hurjai szakadtak-meg. Ezek sikeretlen bánat, vissza idézhetlen tünt szerencsének könyűi. És még is gyakran a' könyű egyedüli idvünk, egyedüli vigasztalásunk! — Ki érti-meg mindig telt kebled érzelmeit? ki hallgat panaszaidra? kiesoda ismeri-meg érzelmed mélységét? merre akarsz bánatod bérce terhével? ki fog, ki akar annak viselésében segédet lenni? Lát'd, itt

a' könyűnek becse; kisírad magadat, 's kebled megkönnyül. Igaz, semmi szem sem látá győrelmedet, semmi fül sem hallá panaszodat: de egy szem még is látott, egy fül még is hallott, — a' Mindenhatónak szeme! — Ez megszámlálta könyűidet, és nem engedé kopár szírtre hullni. Azért ne szegyelj soha könyűzni; csak ama hideg fontolgtató eszűek elől rejtse-d-el, kik mindennel bírnak, csak szívvel nem. Könyezz, sird-ki magadat, de emberek közé ismét derült tekintettel lépj, mert igazán mondja Goethe:

Csak könyező szemképes látni azt,
Milly pusztá, milly kietlen a' világ!

K. J.

EMLEKMONDÁS.

Hit és remény.

Mikor köny ragyog szemében

A' némán epedőnek,

Mikor bánat ég keblében

A' szegény szenvedőnek.

Mikor sem édes csalogány

Szívét fel nem vidítja,

Sem báj völgy, sem csendes magány

Mikor nem andalítja,

Nem mosolyg felé az ég.

Örömtelen hervadoz

Csak kesereg, csak sir mindég

Szomorúan lankadoz:

Akkor remény biztató

A' hit legjobb oktató.

N. ZERDAHELYI LŐRINCZ után K. H. K. J.

Hiány. A' szerencsétől elfelejtettnek a' szerencse egy mosolygása is meghozhatja ugyan minden javát: de a' természet hiányait semmi szerencsének javai soha ki nem pótolják.

KISFALUDY SÁNDOR után Udvary.

Az igazi öröm olyan, mint az igazi bölcsesség — kevéstől látva és csak a' békeesség angyalától kísérve.

STOLLBERG után S. Karolina.

Az állhatatos igyekezet Mózes vesszeje gyanánt sziklából is enyhítő jutalmat tud kifacsarni, 's a' hullámokon is száraz utat csinálni.

HEGEDÜS SAMU után Csongor N. Enyedről.

Csererejtvény.

3. 2. 1. Kemény zár alatt lakom.

4. 5. 6. 7. Életedet én adom.

Érted gondjaim nagyok.

7. 3. 4. 1. Ázsiában nemzet ez.

4. 3. 7. 5. 6. Imádott bálvány vagyok.

3. 7. 1. Rosz tetéért csüggedez.

2. 5. 6. 7. Fiút táplál kebele.

1 — 7. Honunkban egy szép megye.

Előbbi rejtvény: féreg 's a' t.

Szerkezi Róth krepf Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.

